

Samostalnost

Dijete doraslo za školu mora pokazati i određenu samostalnost u brizi o sebi i svojim stvarima. Koliko će dijete razviti samostalnost, najviše ovisi o odnosu roditelja prema djetetovim htijenjima i aktivnostima. Ako su djeca navikla da se u predškolskoj dobi stvari čine umjesto njih, imat će smanjenu sigurnost u sebe i manji interes za samostalno izvršavanje zadataka, što će negativno utjecati na prihvaćanje i ispunjavanje školskih obveza.

RODITELJI DJETETU MOŽETE POMOĆI

Zrelost za školu ne dolazi sama od sebe, ona je rezultat djelovanja različitih čimbenika, od kojih je posebno važan utjecaj obitelji i način komuniciranja između roditelja i djece.

Roditelji moraju u djetetu razviti osjećaj da je jedinstvena i važna osoba, kako sebi, tako i drugima.

Pokažite mu da ga cijenite i prihvaćate, uvažavajući njegove sposobnosti, interese i jedinstvenost.

Treba koristiti pozitivnu podršku i pohvalu jer se tako razvija osjećaj sigurnosti i samopouzdanja.

Nemojte od djeteta očekivati previše.

Izbjegavajte kritike i kazne jer one samo produbljuju osjećaj nesigurnosti, neuspjeha...

Budite dosljedni u stvaranju radnih navika. U kući je važno osigurati mjesto na kojem će dijete stalno raditi te samo pospremati svoje stvari.

Evo još nekoliko prijedloga:

- U početku učite zajedno s djecom, ali nikako umjesto njih.
- Ukažite djetetu na eventualne pogreške i uputite ga u samostalno rješavanje.
- Naučite ih da se nose s neuspjehom, da je ocjena relativna i da se može ispraviti.
- Važno je prema školi razviti pozitivan stav, što znači ne govoriti pred djecom negativno o učitelju, nastavnim programima i slično.
- Ostavite im vremena za igru. Djeca većinu svojih životnih spoznaja usvajaju kroz igru i ona im pomaže pri shvaćanju odnosa među ljudima, upoznavanju i prihvaćanju drugih, kao i samih sebe.
- Budite objektivni u odnosu prema djetetu.
- Budite osoba od povjerenja za svoje dijete, pružite mu roditeljsku sigurnost i pokažite spremnost u rješavanju svih teškoća. Samo od djeteta koje osjeća emocionalnu sigurnost, koje ima vjeru u sebe i koje zna da je voljeno, moguće je očekivati uspješno snalaženje u školskom životu.

Prim. mr. sc. Jagoda Dabo, dr. med.

*Najljepše je imati djecu,
Jer djeca su budućnost,
Ona su nada u bolje sutra,
Vjera da će ono što slijedi
Zaštititi starost.*

*Kad čovjek ima djecu
Onda je sve bolje, jer kad vas
Svi napuste,
Opet vam ostaju djeca...*

Šiniša Glavašević

Pripremile stručne suradnice :

Jadranka Pok, Anita Zec i Željka Dvoraček

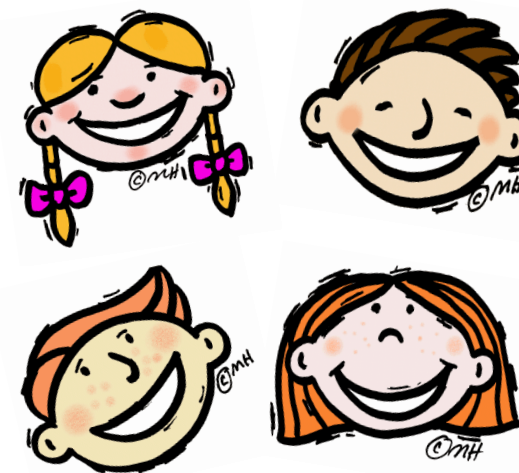

O Š ANTUNA KANIŽLIĆA, POŽEGA

I. RAZRED

PISMO RODITELJIMA

br. I

Antuna Kanižlića 2, 34000 Požega
TEL: 034/312 030; FAX: 034/273 681
E-mail: os-pozega-003@skole.htnet.hr
Web: <http://www.skolakanzliceva.net>

IDEMO U ŠKOLU...

Polazak u prvi razred osnovne škole jedan je od najvažnijih, ili čak prijelomnih trenutaka u životu svakog djeteta, ali i roditelja. Za svako je dijete i njegove roditelje polazak u školu uzbuđljiv, samo što je za neke praćen oduševljenjem, a za neke strahom.

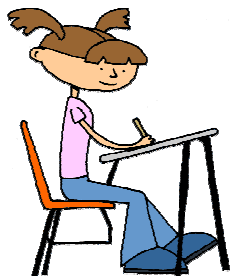
Dijete ulazi, većinom prvi put, u organiziranu, discipliniranu sredinu, koja ga izlaže sustavu vrednovanja, kao i natjecanju, uz mogućnost neuspjeha i kritike. Suočava se s odgovornošću, obvezama, s novom organizacijom života.

Nekoj je djeci polazak u školu prvo odvajanje od roditelja.

S druge strane, roditelji su zabrinuti kako će se njihovo dijete prilagoditi zahtjevima škole, hoće li naći prijatelje, hoće li biti uspješno. Takva zabrinutost roditelja je opravdana s obzirom na to da prilagodba djeteta na školu utječe na djetetov osjećaj zadovoljstva, kvalitetu djetetova života, motivaciju za učenje, kao i na buduću stav prema obrazovanju općenito.

Školska nastava ne proširuje samo intelektualni horizont djeteta, već znatno opterećuje njegove fizičke i intelektualne funkcije, te je prema tome za dijete je škola i opterećenje.

Upravo zbog te činjenice vrlo je važno prije polaska u školu na odgovarajući način procijeniti sve aspekte zrelosti djeteta za školu.

Dragi roditelji, drago nam je što će vaše dijete postati učenicom naše škole i što ćemo sljedećih nekoliko godina zajedno sudjelovati u njegovom odgoju i obrazovanju, u razvoju njegove osobnosti.

ZRELOST ZA ŠKOLU

Definiranje zrelosti ili doraslosti, odnosno spremnosti djeteta za školu vrlo je složeno. Zrelost za školu obuhvaća fizičku, psihičku, emocionalnu i socijalnu zrelost.

Fizička zrelost

Određenje stupnja tjelesne razvijenosti u odnosu na kronološku dob (mjerenje visine, težine, određivanje indeksa tjelesne mase, pojava trajnih zuba, mišićna snaga itd.) važno je s obzirom na svakodnevne napore školskog života (pješačenje od kuće do škole, nošenje teške školske torbe, dugotrajno sjedenje u školskoj klupi, na koje do sada nije naviklo, i slično).

Za uspjeh u školi nužna je dobra razvijenost osjetnih organa, naročito vida i sluha. Dijete mora dobro vidjeti i čuti da bi upoznao svijet oko sebe. Isto tako, i stupanj razvoja središnjeg živčanog sustava mora postići određenu zrelost.

Psihička zrelost

Psihička zrelost procjenjuje se na osnovi intelektualne, emocionalne i socijalne zrelosti.

Intelektualna zrelost obuhvaća:

- dobro razvijen govor, jer je govor osnova za razvijanje dječjeg mišljenja i jedan od bitnih uvjeta ljudske komunikacije, prenošenja i učenja;
- razvijenost pažnje, koja je u predškolskoj dobi uglavnom nehottična, dijete dorađo za prvi razred mora imati namjernu pažnju i mogućnost koncentracije;
- razvijenu inteligenciju, kao opću sposobnost najznačajniju za školski uspjeh i određivanje krajnjih mogućnosti postignuća; intelektualna zrelost dobro se mjeri testovima inteligencije i ona je osnova svakog testiranja za školu koje provode psiholozi;

razvijenost grafomotoričkih vještina koje imaju značajan utjecaj na svladavanje vještine pisanja; dijete dorađo za školu trebalo bi imati crtež bogat detaljima te svladavati elemente poput trokuta, kružića i kvadrata.

Emocionalna zrelost

Procjenjuje se na temelju ponašanja djeteta u različitim situacijama. Na osnovi njegove sposobnosti da na prihvatljiv način reagira na uskraćivanje nekih želja i potreba, što znači da je postiglo određen stupanj emocionalne stabilnosti i kontrole.

Emocije ili osjećaji naročito su važni za društveni život djeteta. U školi će dijete biti izloženo sustavu vrednovanja, ocjenjivanja, kritike i pohvale te će morati znati na odgovarajući način prihvaćati uspjeh i neuspjeh i nositi se s osjećajima koji ih prate. Djeca koja rastu u emocionalno neskladnim obiteljima, bez dovoljno ljubavi, stalno izložena kritikama i kazni, neće razviti osjećaj sigurnosti, već će povećati sumnju u vlastite sposobnosti, a strah od pogreške i neuspjeha bit će veći. Takva djeca mogu imati poteškoće u komunikaciji s vršnjacima, kao i pokazivati cijeli spektar psihosomatskih smetnji.

Socijalna zrelost

Socijalna zrelost usko je vezana uz emocionalnu zrelost. Vrlo je važna jer se sada od njega očekuje da se svakodnevno odvajava od obitelji, da se sam obuče i brine o sebi, da je samostalan. Socijalna zrelost istovremeno predstavlja prilagođavanje na društvene obveze, usvajanje moralnih normi, sustav vrijednosti i ponašanja u svojoj okolini. Ona uključuje i vještinu komunikacije i suradnje s vršnjacima te prihvaćanje autoriteta učitelja.